

Oleme mõtetes Norra inimestega

Eesti Keskerakonna Noortekogu kaastundeavaldus

Möödunud reede pärastlõunal Norras toimunud traagilised sündmused on vapustanud kogu maailma.

Pommiplahvatus Oslos ja tulistamine Utøya saarel on uskumatu julmus süütute inimeste vastu.

Keskerakonna Noortekogu liikmed pidasid oma suvepäevi. Veel päev enne tragöödiat ei osanud me hetkekski ette kujutada, et meid võib just sellisel hetkel nii lähedalt puudutada seesugune kohutav kuritegu. Utøya saarel hukkunud osalesid Tööpartei noortelaagris. Noored, kes tundsid huvi ühistegevuse ja poliitika vastu. Täpselt samuti nagu Keskerakonna Noortekogu liikmed.

Keskerakonna Noortekogu liikmed langetasid oma suvepäevi veetes leinas pea. Oleme mõtetes Norra inimestega, keda see kohutav tragöödia tabas. Oleme mõtetes hukkunute ja vigastatute omastega, kes peavad selle raske olukorraga hakkama saama. Oleme mõtetes Norra Tööpartei liikmete ja noortega.

Avaldan Eesti Keskerakonna Noortekogu nimel sügavat kaastunnet Norra rahvale ja Tööpartei Noortekogu liikmetele.

Jaanus Riibe

Eesti Keskerakonna Noortekogu esimees

Suurbritannia kui meie suur eeskuju

EDGAR SAVISAAR

Skandaal tegelikult alles kogub hoogu. Sagedasim võrdlus on *Watergate*'iga, kuid *Watergate* ei ulatunud ühest riigist väljapoole, ent Murdoch'i impeeriumi lahkamine on juba uurimiseall lisaks Ühendkuningriigi- ja USA-s ja juba kostab probleeme ka Austraaliast. Muide, pole juhus, et USA-s üritavad vabariiklased seda uurimist summutada, kuid õnneks nad pole võimul.

Ja täiesti instinktiivselt on sel teemal madal profiil ka Eesti välisuudistes.

Isegi Briti peaministri langemine ei pruugiks asja summutada. Parlament katkestas suvepuhkuse, peaminister – välisvisiidi. Aga surve talle kasvab, ning vähim, mis siit võib tulla, on meediasuhete põhjalik ümberkorraldamine. Mõnes mõttes meenutab praegu toimuv maavärin Wikileaksi, kus samuti tuli välja, mida ja kellega diplo-

maadid tegelikult räägivad. Antud juhul on uurimise all aga kogu meedia, poliitika ja poliitise suhete kompleks.

Aga siiski saab teha juba praegu järeldusi Eesti perspektiivist.

Suurbritannias hoiti ära see, mis Eestis on juba käes

Murdochite soovil omandada Briti suurima eratelejaama *BSkyB* kogu aktsiapakk (seni oli 40-protsendine vähemus-

osalus) oli algselt toetus ka peaministri ja tema partei poolt, kuid erameedias ja opositsioonis tekkis sellele piisav vastukaal. Kõneväärset skandaali ei puhkenud, kui valitsus eriti karmilt kärpis avalik-õiguslikku *BBC*-d, mis toimus kogu erameedia (sh muidugi ka Murdoch'i) rõõmuks. Lõõmaks läks siis, kui tekkimas oli liiga suurelt domineeriv erameedia grupeering, kus ajalehtedele oli lisandumas täisosalus telejaamas.

Eestis pole selline skandaal enam võimalik, sest valdav osa erameediast moodustab juba *de facto* ühtse ärilis-poliitilise konglomeraadi. Eesti Meedia, mida juhatab Mart Kadastik, ning Ekspressgrupp, mis kuulub Hans Luigele, on ühise suurima tabloidi ning ajakirjade grupi ja ka postiettevõtte omamise läbi äriliselt liitlased. Poliitiliselt toetab esimene Reformierakonda ja teine IRLi, kes mõlemad on praegu valitsusparteid. Grupeeringusse

kuuluvad Kanal2 *de jure* ning TV3 *de facto*.

Sellest ajast, mil Eesti Päevaleht teatas kolmanda veeru uudisena Ansipi ja Kadastiku kohtumistest, ning Postimees ei jäänud võlgu, avastades Hans Luige õhtusöögilt Juhan Partsi (olid ka ajad, mil Luik sõi veel koos Laariga ja tegi veel nii mõnda-gi muud), on möödas juba aastaid.

Loe edasi lk 5

Juhtkiri

Kui Keskerakonda poleks, tuleks ta välja mõelda

KADRI SIMSON
Keskerakonna aseesimees

Isamaa ja Res Publica Liidus pettunud poliitikud on loonud klubi *C'est la vie*, justkui nentimaks, et ollakse küll rahulolematud kodu-erakonna üha populistlikuma juhtimisega, kuid midagi muuta ei saa ja et selline on elu. Läbi huumoriprisma tundub, et ka klubil *Déjà vu* oleks oma poliitiline alltoon olemas, sest Keskerakonna kongresside eelset ärevust on mul viimase 16 aasta jooksul õnnestunud näha korduvalt.

Seekord pole vajadust, et Keskerakonna esimehe valimine toimuks nagu kurjas muinasjutus, kus teeristis ratsanik paremale pöörates kaotab nägemise, vasakule pöörates aga kuulmise. Häid inimesi pole Eestis liiga palju. Ja ka Keskerakonnas pole neid ülearu. Seega ei tohi Edgar Savisaare ja Jüri Ratase vahelises valikus ühte välistada. Mina soovin ka edaspidi mõlemat meest Keskerakonna eesotsas näha.

Toetan Savisaart esimehena ja toetan Ratast juhatuseliikme kandidaadina. Loodan, et Ratasa saab juhatusse hea tulemusega ning kinnitatakse aseesimeheks. Savisaar oma kogemustega ning Ratasa oma noorusliku teotahte ja ergu närvi moodustaksid meeskonna, mis võtab meie konkurentidelt võimaluse loota, et Keskerakond läheb juhti valides niivõrd tülili, et peatselt laguneb või, vastupidi, peletab noored eemale ja jääb ilma tulevikuta.

KESKMÖTE: Savisaar oma kogemustega ja Ratasa oma noorusliku teotahtega moodustaksid meeskonna, mis võtab meie konkurentidelt võimaluse loota, et Keskerakond läheb juhti valides niivõrd tülili, et peatselt laguneb või, vastupidi, peletab noored eemale ja jääb ilma tulevikuta.

Jüri Ratase põhjendused kirjas erakonna liikmetele esimeheks kandideerimisest kandsid suures plaanis edasi kõiki neid põhimõtteid, mille tõttu inimesed senini ongi Keskerakonnaga liitunud. Me oleme kõik mures selle üle, et viimastel aastatel on tavalistesse inimestesse liiga ükskõikselt suhtutud ning lausa soovitud Eestist lahkumist. Selline teguviis toob endaga kaasa tagajärgi, mis jäävad Eestit veel aastakümneteks koormama. Eesti väiksus ei tohi olla vabaduseks tegevusetusele ja saamatusele. Sel suvel vaatame tagasi Eesti taasiseseisvumisele ja peame nentima, et kaksikümne aastat tagasi seatud siht luua põhjamine riik on ikka veel vaid kauge teetähis. Kuid sellest sihist ei tohi loobuda, sest muidu valivad liialt paljud Eesti inimesed endale elupaigaks mõne muu põhjamaise riigi.

Vaadates kõrvalt riigivalitsemist, mis seab elarvenumbrid inimestest tähtsamaks, tekib paratamatult soov käed külge lüüa ja ise õiglasemaid otsuseid teha. Nii on mitmed end Ratase meeskonda positsioneerinud poliitikud väitnud, et kiireim tee valitsusse on Keskerakonna esimees välja vahetada. Kergest valitsusse saamisest rääkisid ka arenguparteilased, ja tõepoolest saigi Andra Veidemann portfelli ministri koha. Valitsusest väljajäämise kurbus lükkas tagant ka 2004. aastal Keskerakonnast lahkunud „aknaaluseid“. Keskerakonda ei aidanud peale neid kahte kriisi valitsusse aga mitte oma põhimõtete leigem kaitsmine, vaid vastupidi – esimesel juhul innukas ja jõuline Eesti elektrijaamade erastamise vastane kampaania ning teisel juhul peaminister Andrus Ansipile mitte meelepärane Siim Kallase ja Res Publica salatehing.

Edgar Savisaare juhtimisel Keskerakond oli valitsuses märksa usaldusväärsem partner kui Ansipi hilisemad liitlased, ning selle valitsuse otsused andsid elujõudu linnadele ja valdadele, toetasid eakaid ja hoidsid lapsi. Meie järel valitsusse rutanud sotsid pidid aga oma häälde andma töölepinguseadusele, mis tegi inimeste koondamise odavaks ja lihtsaks, ning läbi viima omavalitsuste tulubaasi vähenemise.

Isikuvalimised toovad alati kiusatuse pooli valida ja vastasseisu ehitada. Nende varjus on kerged ununema tegelikud valupunktid. Viimased 20 aastat on Keskerakond tegutsenud ja tugevnenud, kuna juba Rahvarinde aegadest ühendab meid mure Eesti kestmise ja hea käekäigu üle. Ma usun, et see ühendav jõud hoiab meeskonnana ka Savisaare ja Ratase ning aitab erakonda ka tulevastel aastatel. Ükskord me oleme valitsuses niikuinii.

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Poliitikatoimetaja Ivari Vee ivari@kesknadal.ee 6 274 573
Uudistajuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalale ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Kiisler: Ratasel puudub visioon Keskerakonna jaoks

Kolumnist ja blogija Vilja Kiisler (*pildil*) kirjutas 16. juulil uudisteportaalis Delfi sellest, et naiivne on ette kujutada nagu oleks Jüri Ratasel reaalseid šansse Keskerakonda juhtima asuda Savisaare tahte vastaselt. „Ratas on saanud Savisaare armust linnapea olla ja pole ju iseenesest võimatu, et Savisaar laseks tal esialgu vaid talle endale teada olevatel põhjustel ka natukene Keskerakonna eesotsas seista, ent eriti tõenäoline see siiski ei ole,“ arvas Kiisler. „Ja isegi kui Ratas erakonna juhiks vormistataks, ei usuks ju keegi, et ta parteid ka päriselt juhib. Abiratta ja viienda ratta positsioonist on tal peaaegu võimatu välja tulla seni, kuni Savisaar elu ja tervise juures on. Silma ees on ta ikka Savisaare noorema kloonina, kes isegi „suure juhi“ kõne- ja käitumisviisi imiteerib,“ lisas ta.

Kiisleri sõnul puudub Ratasel visioon, mida Keskerakonnaga ikkagi peale hakata. „Erinevalt näiteks Kalle Laanetist pole Ratas Keskerakonnas toimuvat isegi mitte kritiseerinud. Ülipehmeid lubadusi erakond isolatsioonist välja tuua (kuidas-küsimusele puuduvad konkreetsed vastused) ja partei rahaasjad korda teha (kuidas?) ei reeda tegudeks vormuda võivaid ettekujutusi ega laiemat pilku, missuguseks võiks Keskerakonna roll Eesti poliitmaastikul edaspidi kujuneda,“

märkis Kiisler.

Arvamusartikli autor tunnistas: jah, nn valged jõud on rõhutanud, et Keskerakonnaga võiks iseenesest koostööd teha, kui ainult seda Savisaart ees ei oleks. Ilveski teatas pärast „idaraha-skandaali“ lahvatamist, et Savisaarel puudub võimalus peaministriks saada isegi siis, kui Keskk peaks valimised võitma.

„Ent kas on Ratas see mees, keda president ja teised parteid koostööpartnerina usaldama hakkaksid? Ratase pehmuse tõttu tuleb Putini ja Medvedevi paralleel üha silma ette. Nii et kui Ratase kandideerimine polegi tühipaljas demokraatia mängimine, siis on ta midagi veel halvemat: Savisaare taktikaline käik,“ kirjutas Kiisler.

Kiisleri sõnul peavad need, kes tahavad tõmmata paralleele Mikseri ja Ratase vahel, tõenäoliselt pettuma. „Esiteks, Savisaar pole Pihl, kes võis olla mõjuvõimas tegelane küll kapo juhina, aga poliitikas kõrvetas kiiresti näpud ja mängis ennast järjest ja järjest lolle vigu tehes nurka. Mis parata, poliitika pole kõigi jaoks, selleks peab natukene soont ka olema. Teiseks, Ratas pole Mikser. Mikseril on erinevalt Ratasest poliitiline karisma täiesti olemas ning peale päevapoliitika on tal ka valdkond, mida hästi tunneb, Ratas seavastu on stiilipuhas broiler, paras Pentuse ja Michaliga sabapidi kokku siduda ja allajõge ujuma lasta,“ leidis Kiisler.

Jüri Martin: Savisaar esimehena on Keskerakonna stabiilsuse garant

Keskerakonna Roheliste Kogu esimehe, Euroakadeemia rektori Jüri Martini (*pildil*) hinnangul on Keskerakond leidnud Eesti poliitkonstruktsioonis kindlat oma maailmavaatelist ja poliitpraktilist niši.

„Suuresti on see tänu senise esimehe Edgar Savisaare tegevusele. On loomulik, et igasuguses arenguvõimelises ühenduses tekivad aeg-ajalt pinged, olgu need siis tingitud seisukohtade konkurentsist, hinnangute erisusest või arenguprobleemidest, mida püütakse lahendada mitut liiki manöövrtega inimressursside paigutamisel. Kas need on edukad ja garanteerivad stabiilsust, näitab aeg ja poliitiliste oponentide reaktsioon,“ märgib Eesti Teaduste Akadeemia liige Jüri Martin oma avalduses. Martini arvates praegu ei ole aeg radikaalseteks muudatusteks erakonna suundumustes, mida oponentid innukalt ootavad, sidudes ootused vaid erakonna juhtfiguuriga. „Loodetavasti saab erakonna uues juhatuses olema piisavalt analüüsivõimelisi poliitikuid, kusjuures stabiilsuse üheks garantiks peaks jääma senine liider,“ arvas Roheliste Kogu esimees.

Anvar Samost: Jüri Ratas on Eesti poliitikas valge laik

Raadio2 saate „Olukorrast riigis“ üks tegijaid Anvar Samost (*pildil*) võttis nõuks nii 10. juuli kui ka 17. juuli saates arvamust avaldada eelseisvate Keskerakonna esimehe valimiste teemal.

Samosti sõnul on Edgar Savisaarega põhimõtteliselt kõik selge. Olles pikki aastaid olnud tegev poliitikas, on tema vaated ja väärtushinnangud teada ja üldtuntud. Seevastu pilt Jüri Ratasest on Samosti sõnul pigem nagu seltskonnaajakirja artikkel. „Me teame, mitu last tal on, ja me teame, kus ta elab ja kus ta on koolis käinud ja kes on tema vanemad. Aga sellest, millised on Jüri Ratase maailmavaatelised eelistused või veendumused, mida ta tahaks Keskerakonnas muuta peale selle, et ta tahab ise saada Keskerakonna esimeheks Savisaare asemele, sellest ei tea ju me mitte midagi,“ ütles Samost Raadio2 saates.

Ta nimetas Jüri Ratase valgeks laiguks Eesti poliitikas. Samosti sõnul ei esinda Jüri Ratas üldse mingeid ideid, ta on lihtsalt meeldiva hääletämbriga, hea välimusega sirge noor mees, kes on olnud Edgar Savisaare armust erinevatel toredatel ametikohtadel.

17. juuli saates märkis Samost, et kahe varasemalt Jüri Ratasega tehtud intervjuu põhjal on tema hinnangul Ratase kandideerimine asjatu, kuna Ratas leiab, et kõige parem esimees Keskerakonnale on Edgar Savisaar. „Tegelikult peab temaga nõustuma sellepärast, et kui on soov säilitada Keskerakonda sellisena nagu ta praegu on, mis tundub Jüri Ratase soov olevat, siis ma ka ei tea ühtegi isikut ega esimeest, kes selle erakonna säilitajaks paremini sobiks kui Edgar Savisaar,“ ironitses Samost.

HIIBUSE NÄDAL

EESTI PENSIONÄRI DIEET A LA ANSIP

Jüri Ratas: Miks ma kandideerin Keskerakonna esimeheks?

Selle aasta 20. augustil tähistame oma Kodumaa, Eesti riigi iseseisvuse taastamise 20. aastapäeva. Mul on au kuuluda Eesti Keskerakonda, mis suuresti on välja kasvanud Rahvarindest. Keskerakond on kandnud nendel kahekümnel aastal olulist poliitilist sõnumit meie ühiskonnas, ta on olnud tasakaalustaja ning püüdnud oma tegevusega aidata kaasa hoolivama ja sallivama ühiskonna tekkele.

Nende aastate jooksul oleme palju saavutanud, aga ka tõsiselt kaotanud. Meie riiklik iseseisvus on kindlustunud, maailm on avanenud ja vabale maale vajalikud institutsioonid oleme üles ehitanud. Kaotanud oleme suure osa tootvast tööstusest ja maaelu võimekusest. Selle tulemuseks on väga kõrge töötusetase ja tuhanded riigist välja rändavad inimesed. Eestist lahutatakse väikese palga, perspektiivituse ja ebakindluse tõttu. Eeskätt on löögi all oma iseseisvat eluteed alustavad noored inimesed ja paljulapselised pered. Taustasõnumina kõlab seejuures võimulolijate lausung – „kui teil siin ei meeldi, minge siis ära“. Kas veel ilmekamalt saab väljendada oma võimust ja eksimatuse usutavust kapseldunud juhtide ülbust ja piiratust! Siit tuleneb poliitilise tolerantsuse, rahvaga arutelu ja teisitimõtlejatest lugupidamise puudumine. Materdatakse seisukohti, mis pole kooskõlas valitseva koosluse dogmadega. Võimulolijate räägib selget keelt tahtmatult anda rahvale õigus valida oma presidenti ja algatada seadusloomet (nagu see on Euroopa Liidus Lissaboni lepingu kohaselt). ÜHA ENAM KULTIVEERITAKSE võimuvetikaalset seisukohta, et ainult üks (võimulolijate) arvamus on

õige ja kõik teised on valed või otseselt pahatahtlikud. Siin peitub tõsine oht demokraatialle. Kolmkümmend aastat tagasi sündis Nõukogude Liidus „küps sotsialismi“ mõiste. Meil räägitakse juba „küpsed demokraatiast“ näiteks siis, kui on kõne all vaid ühe kandidaadi esitamine valitavasse ametisse. Ühe „küpsuse“ lõppu me teame hästi, teise ohud terenduvad! Tahes tahtmatult tekib küsimus: kas on võimalik arvestatavalt taastada laulva revolutsiooni aegset entusiasmi ja koosmeelt parema Eesti eest tegutsemises? Ma arvan, et meie tark ja tubli rahvas kodanikuühiskonnana on selleks valmis. Vaja on Riigikogu, Valitsuse ning eeskätt poliitiliste ühenduste ühistööd. Vaid siis näeme senisest hoopis enam enda kõrval ka teist inimest, headuse ideaali ja inimkeskset majandust. Vaid niimoodi jõuame avatud, läbipaistva ja targa asjaajamiseni, kus korrupsioonil pole asu. Siis jõuab ka Valitsus tõdemuseni, et ta mitte ei või, vaid ta peab ja suudab aktiivselt suunata majandus- ja sotsiaaltegevust ning pidurdada kappavat hinnatõusu. **LAPSED ON TULEVIK.** Eesti paremvalitsus on jätnud tähelepanuta, et majanduskriisis kannatasid enim just laste haridus-, huviala-, lastehoiu-

võimalused. Tehtud poliitika-vead – tähelepanuta jäänud ja toimetulekuraskustes lapsed – selle eest maksame ühiskonnana kogu nende ülejäänud elukaarejooksul kuhjaga kinni. Mitte ühtki last ei tohi maha jätta. Laste tuleviku eest hoole kandmine on olnud Keskerakonna püha kohus. Kas oleme seda suutnud? Töö – see on inimväärikuse nurgakivi. Rahvas ootab siiani seda kuulsat riiklikku programmi 50 000 töökohta loomiseks, mida Eestile lubati. Paremvallitsus usub, et madalam maksukoormus tekitab töökohti. Ei teki. Töökohti tekitavad hästi haritud inimesed riigis, kus on ilus ja nüüdisaegne elukeskkond ja korras taristu. Tööinimeste eest hoolitsemine on olnud Keskerakonna ülesanne. Kas oleme seda suutnud? **EESTI ON VÄIKE ÜHISKOND**, aga meile on see suur ja armas rahvas. Põhjamaade elukvaliteeti ei ole võimalik saavutada, kui me oleme valmis kõrvale jätma need inimesed, kes ühel või teisel ajahetkel oma jõuga ja üksi hakkama ei saa. Küllap paremvallitsus teab, et meie vähenegi sotsiaalkaitse süsteem on jätkusuutmatu. Kui ei kavandata rahaallikaid hädavajaliku abi osutamiseks, siis on selge, et varem või hiljem esitab valitsus arve abivajajale endale. Igaüks enda eest, öeldakse meile. Ei! Üks kõigi ja kõik ühe eest – iga eestimaalase elu vääristamine on olnud Keskerakonna ülesanne. Kas oleme seda suutnud? **EESTIS ELAB PALJU INIMESI**, kelle ema- või

Jüri Ratas: Tean hästi, et poliitika on meeskonna tegevus, kus otsustaval hetkel peab isiklik ambitsioon alluma ühisotsustamisele.

suhtluskeel on vene keel, sõltumata nende rahvuslikust päritolust. Nad on meie kaasmaalased, meie inimesed. Kelle inimesed siis veel? Aga on samasugune tõsiasi, et meie ei tohi mitte emakeele baasil kruvida ühiskondlikke pingeid, vaid peame neid leevendama – läbi sellise keele- ja hariduspoliitika, mis meid üksteisele lähemale toob. Kas oleme seda suutnud? **EESTI KESKERAKONNA** programmilised põhimõtted määravad kindlaks meie ühenduse identiteedi ja tegevuse eesmärgid, millest lähtun saavutamise nimel otsustasin kandideerida Eesti Keskerakonna esimehe kohale. Paljud teist ju teate mind, ka seda, et ma ei ole mingi trügi-jatüüp. Minu otsus võtta vastutus Keskerakonna tuleviku eest toetub tugevasti minu arusaamadele ja nendele minu jaoks Keskerakonna arvamusliidri koormat kandnud inimestele, kes tulid mu juurde ja ütlesid: „Jüri, aeg on käes, tule!“ Tean hästi, et poliitika

on meeskonna tegevus, kus otsustaval hetkel peab isiklik ambitsioon alluma ühisotsustamisele. Ühised otsused pole asjad iseeneses – nad kannavad kõrgemat kvaliteeti. Läbipeetud vaidlused liidavad, sellest tekib ühtsus! Mida pean meie erakonnas eeskätt vajalikuks teha? ***Oma programmiliste eesmärkide saavutamisel on olulisel kohal võimalikult laiapõhjaline koostöö teiste erakondadega, sealhulgas koalitsioonierakondadega.** Seda kahjuks ei ole meie erakond suutnud piisavalt teha. Arvan, et meil on ülim aeg avada värav ja jõuda selleni, et meieiga tahetakse koostööd teha. ***Vältida halvustavat stiili teiste suhtes.** Sageli näeme teistes vaenlast, mitte võimalikku partnerit. Sellist suhtumist on vaja muuta, vältides teiste poliitikute isiklikku solvamist ja süüdistamist. ***Ajakirjandusega suhtlemine vajab teistsugust lähenemist.** Ajakirjandus on toimivas demokraatias neljas seisus. Ajakirjanduslik kriitika ja uurimistegevus aitab ühiskonda tasakaalustada. Enamasti on ajakirjandus abiks just opositsioonile. Ometi on meie suhe ajakirjandusega kujunenud mitmeti vastuoluliseks. Hea koostööni jõuame siis, kui avame end ka ise kriitikale. ***Erakonna tegevusse ja otsustamise tuleb oluliselt rohkem kaasata liikmeid, osakondi ja piirkondi.** Siinjuures on oluline erakonna- ja mõttekaaslaste suurem kaasatus läbi nende

poole pöördumise, neilt küsimise ja nende seisukohtadega arvestamise. Mõttevahetuses ja vaidluses sünnib tõde. ***Avatud ning diskussiooni soosiv juhtimismudel.** Erakonna tippjuhtkonda tuleb suurendada kahe aseesimehe näol, kellest kaks on erakonna kongressil enim hääli saanud juhatuse liikmed ning teised kaks valitakse esimehe ettepanekul juhatuse esimesel koosolekul. Erakonnas tuleb luua auesimehe ametikoht, kes paneb paigale üheteistliikmelise vanematekogu, kelle tegevust ta ka juhib. Kogu annab soovitusi erakonna esimehele, juhatusele ja volikogule. ***Vastutustundlik eelarvepoliitika.** Erakonna juhatuse poolt tuleb luua vähemalt kolmeliikmeline eelarvekomisjon. Liikmemaksud peavad laekuma piirkondade eelarvetesse. Erakonna eelarve asjakohase täitmise tagab peasekretär. ***Oskuste ja võimete põhise karjäärisüsteemi loomine.** ***Riigikogu valimisel kandidaatide üleriigiline nimekiri koostatakse erakonna sisevalimiste kaudu.** ***Kohalike, Riigikogu ja Europarlamendi valimiste järgse süvaanalüüsi tegemine ja selle arutelu erakonna liikmetega.**

Usun, et ajalikul tegutsedes ja koosmeelele püüeldes saavutame Eestile hoopis rohkem kui lahkmeelt külvates. Head erakonna kaaslased, teie otsustate!

Jüri Ratas 12. juuli 2011.

Savisaar vs Ratas

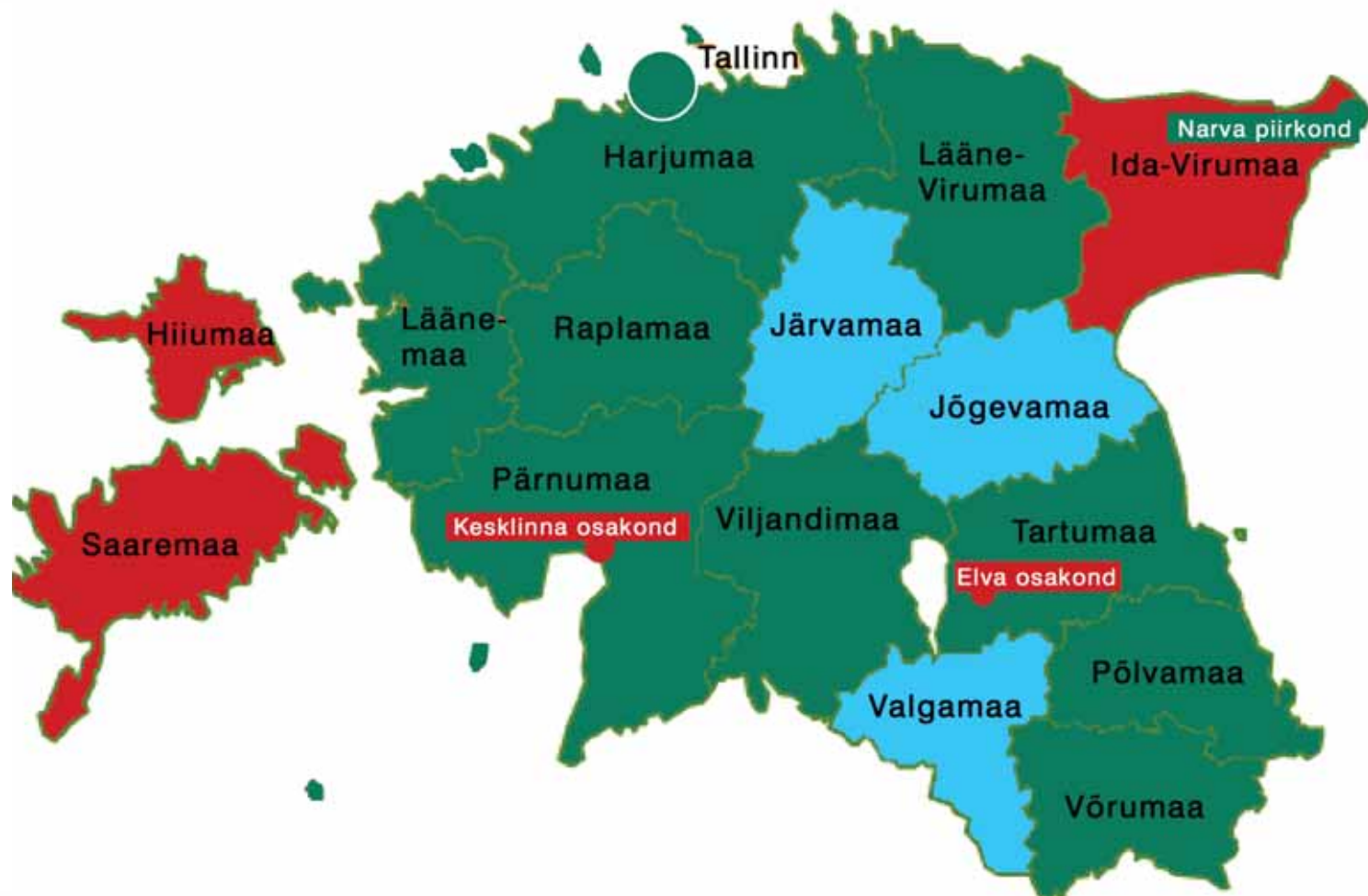

Savisaar

Otsustamata

Ratas

Majakas ja virvatuled

Keskerakond on ainuke partei, millesse ma olen kuulunud. Olen selle liige üsna algusest peale, liikmepileti number on alla tuhande. Nüüdseks on meil liikmeid üle 13000. Meeletu kasv, eks ole! Selge, et see areng pole olnud ühtlane tõus. On olnud halvemaid ja paremaid aegu, oleme olnud võimupartei ja oleme olnud opositsioonis.

TOIVO TOOTSEN

Alustasin Tallinna linnavalikogus Keskfraktsiooni esimehena, kui meil oli fraktsioon ainult 5 liiget, ja andsin selle ameti kümne aasta pärast üle, kui fraktsioonis oli 32 inimest. Oleme olnud kogu aeg kasvav ja tugevamaks muutunud erakond. Aga mida tugevamaks oleme saanud, seda vähem me meeldime teistele erakondadele.

Keskerakonda kui tugevat konkurenti pole vaja

Tugevat konkurenti ei salli keegi, sest selline partner nõuaks oma põhimõtete arvostamist. Kui Reformierakond või IRL räägib koostööst, siis peetakse silmas ikka seda, et koostöö küll, aga peaaegu ettevõtjad on nemed, partner võiks heal juhul olla alltöövõtjad. Ja sellise koostöö tulemusel viiakse ellu ikkagi kõigepealt peatevõtja-juhterakonna ideed, ning kui siis veel vahendeid üle jääb, täidetakse ka mõni partneri prioriteet. Seetõttu ei taheta partneriks tugevat erakonda, kes võiks asuda koalitsioonis juhtpositsioonile.

Kas mäletate 2003. aasta valimisi? Keskerakonnale olid need väga edukad – saime

kõige enam hääli ja 28 kohta Riigikogus. Valimistele läksime astmelise tulumaksu ideega; see oleks olnud üks meie põhinõudeid ka uue valitsuskalitsiooni moodustamisel, nagu ka pensionide tõstmine. Selge, et parempoolsetele parteidele ei olnud see vastuvõetav. Aga kuna suurele osale inimestest meie põhimõtted meeldisid, siis polnud mõistlik tuua neid põhjuseks, miks ei peeta tõsiseid koalitsiooniläbirääkimisi Keskerakonnaga, kes ju võitis valimised. Aga põhjus leiti. Kaks päeva pärast Riigikogu valimisi olid lehtedes suured pealkirjad: „Riigikogus 28 kohta saanud Keskerakonna koalitsiooniläbirääkimised kuivasid kokku, kui keskriminaalpolitsei pani altkäemaksukahtlustusega käed raudu Tallinna abilinnapeal Vladimir Panovil.“

Eesmärgikindel halvusamine

Meiega sama palju kohti saanud Res Publica tegi koalitsiooni tunduvalt vähem hääli saanud Reformierakonna ja Isamaaliiduga. Keskerakond oli kõrvale mängitud. Oluline polnud, kas Panov ka tegelikult oli süüdi või ei. Polnud ju – selgus lõpuks. Aga see ei huvitanud enam kedagi. Tähtis oli, et Keskerakond ei pääseks tugevalt positsioonilt välja käima oma astmelise tulumaksu ja pensionide tõstmise nõuet. Küsimusele, miks valitsust ei moodusta kõige rohkem hääli saanud erakond, võis aga rahumeeli vastata nii: nad on ju korruptandid, neil pannakse kohe kõigil käed raudu, ja meie nendega koostööd ei tee! Emotsionaalselt ju ülimalt mõjuv, eks ole?

Tähtis oligi tekitada emotsionaalne tõrge Keskerakonna suhtes. Kus on aga mängus emotsioonid, seal kaob mõistus. See on meie konkurentidel väga hästi teada. Eestis on viimasel aastakümnel tegeldud Keskerakonna ja selle juhi Edgar Savisaare vastu negatiivse tausta tekitamisega. Ja edukalt. Nii edukalt, et isegi mõned Keskerakonna enda liikmed on hakanud kahtlema: aga äkki ongi parem, kui Savisaare asemel juhiks erakonda keegi teine? Äkki muutuvadki kõik siis meie vastu lahkeks, sümpaatseks, koostöövalmiks, äkki võetaksegi siis meid ka kampa?

No ei võeta! Pole ju loogiline arvata, et kui Keskerakonda juhiks Savisaare asemel keegi teine, et siis oleksid parempoolsed erakonnad lahkelt nõus meie astmelise tulumaksu ideega või tasuta koolitoidu laiendamise või pensionistatõstamisega muutmisega nii, et üks tööaasta annaks vähemalt ühe pensionistatõstamisega?! Ei oleks! Aga meil poleks ka enam tugevat erakonda esimeest, kes suudaks läbirääkimistel meie põhimõtteid kaitsta.

Võimuvõitluses ja kasumiahnuses on kõik vahendid lubatud

Kui ma omal ajal olin Eesti Ajakirjanike Liidu esimees, hakkasin hoogsalt ajama asju, et ka ajakirjanikeliit oleks Kultuurkapitalis osaline nagu enne sõda ning et selles oleks ka ajakirjanduse sihtkapital. Sinisilmselt arvasin, et teised loomeliidud on solidaarsed ja toetavad seda mõtet – ikkagi ju ühesugused loominguilised töötajad! Mu lihtsameelsus lahtis, kui kuulsin: kõik teised loomeliidud olid lõrinal selle vastu, sest siis jääks ju nende supp lahjemaks, kui veel üks sööja juures! Täpselt sama on ka poliitmaastikul – keegi siinolihtjate ei tunne rõõmu, kui kõrvalerakond kosub, vastupidi – tehakse kõik, et mõni

erakond lausa kaoks! Seda rohkem ruumi – valijate hääli! – on allesjääjatel. Ja nii ongi sellega hoolsalt tööd tehtud. Kui Rahvaliidu lammutamine

naalne õhkkond oli enne valimisi tekitatud, hulk valijaid Keskerakonna suhtes eitavalt häälestatud. Teiselt poolt – Edgar Savisaar sai aegade

Jah, võib-olla mõnele inimesele ongi, aga mitte erakonnale, mitte meie partei ideede teostamiseks. Karel Rüttil sai küll isiklikult korraliku ära-

05.12.2009. Oli päev, mil valiti Keskerakonna juhatus. Täna on see juba mingil määral muutunud. Foto Urmi Reinde

käis, siis ennustasin: kui nendega ühele poole saadakse, on järg meie käes! Eks ta nii on läinudki, et iga hinna eest püütakse nüüd nõrgestada Keskerakonda, suurimat ja tugevamat konkurenti.

Kõige tõhusam lammutamis-moodus on alustalade läbisaagimine. Sestap siis käibki turmtuli Keskerakonna esimehe Edgar Savisaare pihta. Laskemoonaks pole mitte argumentid ja faktid, vaid kuuldused ja oletused. Kasvõi seesama Venemaalt raha küsimine.

Me peame ühte hoidma

Tallinna linnapea küsis raha kiriku ehitamiseks, aga löödi lärm, et küsis erakonnale valimiste jaoks! Ja kui seda ei saanud tõestada, siis öeldi: mis siis, et küsiti kiriku ehitamiseks, küllap seal oleks ikka midagi ka erakonnale pudenud! Ja et kui erakonnale raha ei küsitudki, siis tekitatud kärage hoiti ära see, et sihuke küsimise mõtegi oleks pähetulnud! Aga negatiivne emotsio-

surima hääletkoguse! Nii see asi ongi – lollitada, emotsioonidega pead segi ajada õnnestub ikka suhteliselt vähestel, suurem osa inimestest suudab säilitada siiski selge mõistuse. Ja selge mõistus ütleb: kui tahad, et Eestis midagi muutuks, et siin hoolitaks mitte suurkapitali huvide, vaid edendataks ka keskmist ja väike-ettevõtet, ning hoolitaks igast inimesest, mitte ainult kõige kõrgema tulu saajatest – siis, jah, tulebki toetada Keskerakonda. Mida tugevam on Keskerakond, seda reaalsem on inimsõbraliku valitsuse tulek.

Meie erakonna programm, mis on põhipunktides kindel olnud juba ligi paarkümmend aastat, on see majakas, mis meile teed näitab. Kahjuks on aga kogu aeg vilkumas ka virvatulukesed, mis sellelt kursilt kõrvale meelitavad. Ahvatletakse praegugi: vahetage oma esimees välja, ja teie ees on roheline tuli valitsusse, kõrgetele ametipostidele, riiklikele hüvedele!

elamise, aga mis sai tema juhitud erakonnast? Rahvaliidu ei saadud lammutada ilma tugevat juhti kõrvaldamata. Villu Reiljan asendati Karel Rüttiliga, ja kunagine üsna tugev erakond kadus poliitiliselt kaardilt. Nüüd tahetakse seda teha meiega.

Ei tasu lasta ennast ahvatleda vilkuvatest virvatuledest ja konkurentide mesijutust. Meid võetakse tõsiselt ainult siis, kui oleme piisavalt tugevad. Tugevad oleme aga siis, kui ei lase omaenda sees pindu ajada ja jääme ühtseks. Me oleme üks vahesid erakondi, kus on igati toetatud noorliikmeid ja hoolitsetud selle eest, et peale oleks tulemas väärkas vahetus, kes on saanud hea koolituse kohaliku omavalitsuse töös ja juba ka Riigikogus. Meil on tugev ja karismaatiline juht, Eesti üks vahesid tõelisi poliitikuid ja riigimehi, ning teda toetab tegus juhatus, mis pärast kongressi muutub ilmselt veel tugevamaks. Elame veel!

IRL-i lagunemine vaid aja küsimus

21. juuli Postimees andis teada sellest, et 20. juulil sai IRL-i juht Mart Laar partei Tallinna piirkonna kaheksalt esindajalt pöördumise, milles need kritiseerivad erakonna juhtimise stiili ja „Pagari tänava poisteklubi“ ehk siseminister Ken-Marti Vaheri tagatoota eelistamist.

Kirja lähetajad nendivad, et probleemid erakonnas pole tekkinud eile ning ei need ei eksisteeri IRL-i Isamaa ja Res Publica tiiva vahel või vanade ja noorte vahel või rahvuslaste ja mitterahvuslaste vahel. Tallinna piirkonna juhtivliikmed Olavi-Jüri Luik, Indrek Varik, Rein Saliste, Ann Räämet, Tarmo Kruusimäe, Henn Pärn, Jüri Tümanok ja Jaanus Ojangu töid esile viis punkti, mis viimase kolme aastaga on viinud nad mõistmiseni: erakond on lagunemas ja toimiv struktuur lõhutud.

Tänavustel Riigikogu valimistel suunati nende meelest erakonna kogu rahaline ja meeskondlik ressurs ühe seltskonna huvide kaitsmisele. Eriti valusalt karistati üldnimikirja paigutusega näiteks Anneli Akkermanni ja Mart Nutti. „Püüdes vastutustundlikult ära hoida erakonna lõhenemine enne valimisi, viivitati nende küsimuste tõstatamisega,“ nentisid allkirjutanud. Nad on jõudnud järeldusele, et 2010. aasta algul liitus erakonnaga palju uusi inimesi, kes käisid jaanuaris toimunud

suurkogul vaid ettemääratud mustri järgi hääletamas. Sel suurkogul saavutaski IRL-i juhtorganites ülekaalu Res Publica tiib.

„Erakonnasiseselt on see kõik avalik saladus,“ kirjutasid kritiseerijad. „Mitmed Tallinna piirkonna juhatuse liikmed olid eelnevalt jäänud eriarvamusele hulgi uute liikmete vastuvõtmise osas allkirjata elektroonilise avalduse alusel. Hiljem selgus, et muu hulgas oli nii erakonda vastu võetud mittekodanikke.“ Sama muster kordus allkirjutanute sõnul poolteist kuud hiljem Tallinna üldkogu ettevõtmistamisel. 2009. aasta sügisel, kui toimusid Tallinnas IRL-i osakondade juhatuste valimised, selgus Põhja-Tallinna

Riigikogu valimistel suunati IRL-i kogu rahaline ressurs ühe seltskonna huvide kaitsmisele. Eriti valusalt karistati üldnimikirja paigutusega näiteks Riigikogu liiget Anneli Akkermanni.

osakonna üldkogu eel, et partei keskkontoris oli vormistatud inimesi erakonnaliikmeks ilma piirkonna juhatuse vastava otsuseta. Sellega seoses pöördus osakond ka erakonna aukohutusse. Aukohus leidis, et põhikirja on küll rikutud, kuid, osutades „rikkumist õigustavatele kaalukatele asjaoludele“, jättis kaebuse rahuldamata. 2009. aasta kohalike valimiste ajal esitas enamik Tallinna osakondade esimehi Laarile kirjaliku pöördumise, milles sõnastati selgelt probleem, et „Tallinna piirkonna tagatuba“ hoiab kõrvale demokraatlikust debatist ja nimekiri oli koostatud vaid

siseringi-inimeste huve silmas pidades. Kirja saatnud märgivad, et erakonna toimiv struktuur on olulisel määral lõhutud, kuna osakondade ja piirkondade juhtide rolli on süsteemselt vähendatud ning tsentraliseeritud üha kasvab. 2010. aastal lahkus IRL-ist 574 liiget. „Paljud neist olid pettunud ja paljud olid nn „imporditud hääled?“ küsivad kaheksa liiget. IRL-i juhid kohtuvad augustis. Rahulolematust erakonnas toimuvaga on viimasel nädalatel peale Tõnis Lukase avaldanud mitmed „kampsunid“ eesotsas Aimar Altsaare, Andres Ammase ja Andres Herkeliga.

Suurbritannia kui meie suur eeskuju

Algus esilehel

Pangem aga tähele, et Briti skandaalis on üheks kujukamaks näiteks meedia „erapooletusest“ just peaministri viibimine Murdoch'i meedia-kindralite jõulupeol kurikuulsa Rebekah Brooks'i kodus. Avalikustulekul olid ainuüksi sellest faktist tõsiselt kompromiteeritud nii peaminister kui ka meediajuhid (lisaks selgus, et koos mängiti ka tennist ja peeti piknikke).

„Kuidas te olete säilitanud meediat eeldatava kriitilise suhtumise võimalijatesse?“ kõlas seepeale parlamendikomisjonis küsimus Brooksile. Vastasrinnataparelvaks olnud proual polnud midagi sisulist vastata.

Eesti meedia – valitsuse valvekoer

Meil ei nähta valitsuspartei ja meediajuhtide lähisuhetes aga üldse mingit probleemi. Nii peetaksegi täiesti loomulikuks, et meedia on valvekoer, kelle ülesandeks ongi kaitsta valitsevat parteid ja ampsata opositsiooni.

Mullu detsembrist meenub kirikuskandaali haripunktil välja tilkunud info peaministri lõunasöögist peatoimetajatega. Kõneluse sisu ei avaldatud, aga partei ja valitsuse tegevuses korras kõhklema lõõnud lehtedes oli etteantud joon hästi näha.

Tänavu jaanuaris toimus valitseva meedia ja parteiaktiivi

kinnine nõupidamine, mille muutis eriti kurikuulsaks Jaak Aaviksoo postulaat, et oma riigi hüvanguks võib ja peabki valetama.

Ja ei imestagi enam keegi, kui Postimehe juhtiv ajakirjanik Priit Pullerits kirjutab peaministri tuules tehtud rattasõidust sedavõrd palava eeleegia, milliseid ei avaldatud, vähemalt oma nime all, 30 aasta eest isegi Rahva Hääles, Edasist rääkimata. Paljudel ajakirjanikel oli Brežnevi ajalgi rohkem sündsustunnet kui praegu.

Meedia ja politsei läbipõimimine mõistetakse Suurbritannias üheselt hukka. Kogu Scotland Yardi juhtkond oli sunnitud tagasi astuma, kui ilmnes, et nad olid palganud lehemehi, kes olid olnud sunnitud lehetöölt lahkuma, kui sattusid pealtkuulamise ilmsiktulekuga avaliku tule alla. Needsamad ajakirjanikud olid varem maksnud politseile eksklusiivse info eest. Ja avalikkuse risttule alla sattunud politseimehed leidsid oma korda heldelt makstud kolumnistikohad neis lehtedes, keda nad olid varem nuumanud eksklusiivinfoga; jällegi raha eest, nagu on selgunud alles nüüd.

Meil on politseireporterite ja politsei riskasutus laialt aksepteeritud. Alustades Rasmus Kagega ja lõpetades Kärt Karpa ja Andres Anveltiga. Nii nagu Suurbritanniaski on ajakirjanduse ja politsei sõl-

tuvus kahepoolne, kuid meil peetakse seda sallitavaks.

Meil on politseil, kaitsepolitseil ja prokuratuuril usaldusväljaanded ja usaldusreporterid.

Muide, praegune Vabariigi Presidendi pressiesindaja Toomas Sildam on selle žanri üks sümboliteid, kes, nagu Londoniski halvaks kombeks, ühendab oma isikus poliitika, politsei ja meedia. Peaministri pressitööd juhib Kersna. Mitte Vahur ise, aga tema abikaasa. See, mida avalikult räägib Kersna, teavad kõik niigi.

Meie meedia ja politsei sügav seotus valitsusparteidega

Briti skandaalis on eriti teravalt vaatluse all kaadrirotatsioon valitsuspartei, politsei ja meedia vahel. Meil on poliitikas Postimehest mõlemad Urmased – Paet ja Klaas, isegi samas parteis, aga Postimees ei tunnista end ikka Reformierakonna häälekandjaks. Tõsi, Marko Mihkelson on IRL-is, mis on tõesti erand.

Meedia-poliitika teljel on Reformierakonnast kõige olulisem muidugi Margus Allikmaa, kes on pendeldanud meediatöö ja poliitika vahel mitu korda. Ja ärgem unustagem ka tema patrooni Rein Langi, Kuku esimest ja kauaaegset omanikku. Mõlemad muide on jõudnud olla ka Tallinna abilinnapead. Politsei-poliitika teljel tuleb

SUHTLEVAD: James Murdoch (paremal) koos oma isa Ruperti ja News of the World'i endise peatoimetaja Rebekah Brooksi. Foto internetist

kohe meelde Robert Antropov, kes jõudis Riigikokku Reformierakonnas ega pääsenud sinna tagasi IRL-is (rohkem küll RP-s). Tõsi, ka Keskerakonnas on endisi juhtivaid politseitegelasi, nagu Ain Seppik ja Kalle Laanet, kuid varasematel aegadel oleme nende tausta tõttu ka meediat kõvasti nuuti saanud. Antropovi taust ei tekitanud aga meedias mingeid küsimusi.

Teisipäeval andis isa ja poeg Murdochid aru Briti parlamendikomisjoni ees, lisaks neile ka teised asjaosalised. Kuigi seda nimetati ka parlamentarismi triumfiks, toimub

see Britannias niisamuti kõikide teistegi suuremate skandaalide puhul (vrd Iraagi sõtta mineku põhjuse raport). Eesti parlament pole suuremates skandaalides kunagi mingit rolli omanud. Ühendkuningriigiga võrreldes pole Eesti järelikult de facto parlamentaarne riik.

Oma nahka päästma asunud peaminister David Cameron lubab suuri meediareforme, alustades meediaomandi osakaalu ja ristomandi (s.t eri meedialiikide omamise) piirangute karmistamisega. Opositsioonijuht Ed Miliband on lubanud teistele avalikus-

tamise eeskujuks avaldada kõik enda viimase aasta kohtumised meediajuhtidega. Mõlemad on head algatused, mida kannab mõistmine, et muutusteta edasi minnes pole avalikkuse usalduse taastamine ausa ja tasakaalustatud poliitilise protsessi suhtes enam võimalik.

Tallinna Televisioon ja sotsiaalmeedia ning veel mõned sõltumatus säilitanud väljaanded peavad tõstatama selle temaatika ka Eestis. Õnneks on meil seekord olemas suur eeskuju Suurbritannia näol.

Edgar Savisaar

Noortekogu toetab Savisaare jätkamist

Laupäeval Pärnumaal toimunud Keskerakonna Noortekogu juhatusel koosolekul arutati kandidaatide esitamist erakonna XIII kongressile. Esimehe kandidaadiks esitati Keskerakonna esimees ja Tallinna linnaape Edgar Savisaar.

„Edgar Savisaare populaarsus on nii Eesti rahva kui ka erakonnakaaslaste hulgas viimastel aastatel tõusnud,“ rääkis Keskerakonna Noortekogu peasekretär Tõnis Mölder, „2011. aasta Riigikogu valimistel saadud rekordilised 23 000 häält näitavad selgelt, kui palju toetajaid on Savisaarel.“

Möldri hinnangul on Savisaar vaatamata pidevatele meedia-rünnakutele saanud erakonna juhtimisega hästi hakkama ning teist nii suurte kogemustega kandidaati Noortekogu hetkel erakonna esimehe kohale ei näe. „Jüri Ratas peaks aga kindlasti jätkama juhatuses, sest tema kaliibriga poliitiku oskused on erakonnale kindlasti väga vajalikud. Ka ülejäänud juhatuse liikmete kandidaadid on Noortekogust välja kasvanud noored ja nooruslikud poliitikud, kes peaksid osalema erakonna juhtimises.“

Lisaks Jüri Ratasele esitati juhatuse liikme kandidaatideks Siret Kotka, Olga Ivanova, Lauri Laasi, Priit Toobal, Jaanus Karilaid, Kadri Simson ja Mihhail Korb.

Keskerakonna XIII kongress toimub 27. augustil Tallinnas Nokia kontserdimajas.

Keskerakonna Kagu-Eesti liidrid toetavad Edgar Savisaare jätkamist

22. juulil kogunesid Ester Tuiksoo kodutalus, Lehessaare talus Põlvamaal Keskerakonna Kagu- ja Lõuna-Eesti liidrid, parlamendisaadikud, suuretegevõtjad ja omavalitsusjuhid.

Kohal viibis ka Keskerakonna esimees Edgar Savisaar, kes analüüsis Eesti poliitilist olukorda ning erakondade sisekliimat ja selle vastukaja ajakirjanduses. Diskussiooni käigus leiti, et ükski senine muutus erakondades pole nende mõju poliitilisel maastikul suurendanud, pigem vastupidi – võitnud pole mitte muutunud partei, vaid ainult Reformierakond. Seetõttu tunnustas Edgar Savisaar Jüri Ratasit ning pidas teda tulevikus üheks võimalikuks Keskerakonna juhiks, kuid samas kinnitas, et kavatseb järgmisel Keskerakonna kongressil esimehena jätkata, kui erakond teda usaldab.

Kohtumisel arenes vaba arutelu erinevatel teemadel ning selle lõpul otsustasid kõik kohalolnud toetada Edgar Savisaare jätkamist Keskerakonna esimehena.

Kohal viibisid:

Ester Tuiksoo – Riigikogu liige

Anneli Viitkin – Keskerakonna Võrumaa piirkonna ase-

esimees, endine Võru linnaape

Tarmo Tamm – Riigikogu liige

Heimar Lenk – Riigikogu liige

Georg Pelisaar – Põlva linnaape

Alar Nääme – Keskerakonna Valgamaa piirkonna esimees

Arno Kakk – Keskerakonna Põlvamaa piirkonna juhatuse liige, ettevõtja

Toomas Paur – Keskerakonna Kagu-Eesti koordinaator

Inge Hirmo – Keskerakonna Rápina osakonna esimees

Erki Oidermaa – suurtalunik

Kalmer Kägo – ettevõtja

Endel Uppin – Keskerakonna Kagu-Eesti koordinaator

Maie Niit – ettevõtja

Vello Lukk – Keskerakonna Jõgevamaa piirkonna aseesimees

Aleksandr Suvorov – Keskerakonna Tartumaa piirkonna aseesimees, Meeksi vallavanem

Aivar Sulg – põllumajandusettevõtja

Tuiksoo

Ester Tuiksoo Tartus

Laupäeval, 30. juulil kl 11 Keskerakonna Tartu büroos (Ülikooli 12) kohtuvad seniorid kohvilauas Riigikogu liikme Ester Tuiksooga.

Kõik on oodatud!

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5

www.kesknadal.ee

Pahupidine valimiskampaania

Keskerakonna Võrumaa piirkonnast on erakonna esimehe valimise eel saanud organisatsioon, kus tegeletakse „põrandaaluse tööga“. Meil toimus piirkonna esimehe ja referendi korraldatud Jüri Ratase valimiskampaania, kuigi minu arvates erakonnasisestel valimistel ei peaks mingisuguseid kampaaniaid tegema. Neid tehke siis, kui on erakondadevahelised valimised! Kuulun KE Võrumaa piirkonna juhatusse ja mulle oli väga suureks üllatuseks, kui kuulsin inimestelt, kes külastasid meie bürood 13. juulil, et on toimunud juhatus koosolek (nii vastanud meie referent Maie Kaiv). Minult küsiti veel, et miks mina ei võta juhatus koosolekutest osa. Selgus, et ainult teatud juhatusliikmetega peetigi koosolek, kust võttis osa ka Jüri Ratas. Selline salajane koosolekupidamine on rohkem kui naljakas. Koosolekust oleks pidanud osa võtma terve juhatus, ja alles siis alustage kampaania-tegemist. See on küll kole lugu, kui teatud osa juhatus liikmetest peab selliseid uudiseid Võru linna pealt kuulma – kahjuks vastab see tõele.

21. juuli Võrumaa Teatajas väidetakse, et 13. juulil toimus juhatus koosolek. See ei vasta tõele. Koosolekust peaks ikka kõik juhatusse valitud isikud teadlikud olema. Meil Võrumaal see nii ei ole. Piirkonnajuht Inara Luigas oleks pidanud laskma referendil kõigile juhatusliikmetele koosolekust teada anda. Tahaks teada, kes vassib? Piirkonnajuht koos referendiga lõhestavad piirkonda.

Laulgi ütleb „ühtne Keskerakond“, aga meil küll seda tänu piirkonna juhile ja referendile pole. Referent peaks üldse olema erapooletu, mitte aga avaldama erakonnaliikmetele survet. Lause „Nüüd tuleb ikka valida nooremaid, mitte need vanu olijaid“ ei peaks kuuluma referendi töö hulka. Meie erakonna liikmed on ise väga arukad ja targad, nii et meid ei peaks küll keegi tagant suruma.

Pidasin Jüri Ratast igati intelligentseks ja arukaks inimeseks. Kuna tema võttis sellest poolte juhatusliikmetega toimunud koosolekust osa, siis olen küll temas väga pettunud ja leian, et Jüri Ratas ei sobi erakonna esimeheks. Pole mõtet teda valida, kui ta juba enne esimeheks saamist vassib. Mis saaks veel siis, kui ta on Keskerakonna esimees?

Eks need valimised tähenda nii mõnelegi väga palju. Luigas toetab Ratast, sest siis on ju lootust Reformierakonnaga valitsus moodustada. Selle peale aga ta ilmselt ei mõtle, et reformikad ja Keskerakond on maailmavaateliselt täiesti erinevad.

Lugesin 20. juuli Kesknädalast Priit Toobali intervjuud, kus on täielikult tõele vastavalt öeldud: Keskerakond peaks praegu tegelema presidendi-valimistega.

Toetan Edgar Savisaare valimist erakonna esimeheks ja kutsun ka teisi teda toetama. Mõelge enne valimisi väga hoolikalt, kellele hääl anda.

Carmen Reidla

Keskerakonna Võrumaa piirkonna juhatusse liige

Savisaare toetuseks

Kommentaar 22. juuni Kesknädalal ilmumale – Edgar Savisaar „Indrek Tarandi kandideerimisest võidavad kõik“

vaagija 2011-06-27 22:10

Oi Jaanus, ma ei oleks uskunud, et Sa, Rahvarinde karatusega mees, nii araks oled lõõnud, et juba kunagiste okupantide lastelaste eest või veel hullem – Venemaa läheduse eest kaugemale põgenemise propagandat oled hakanud tegema. Sõja ajal jah, siis oli tõesti vajadus stalinliku genotsiidi hirmus põgeneda, aga täna – milleks me siis NATO-sse astusime, härra Jaanus? President Ilves küll hoiatas meid, et kui me oma elektriamaid [---] maha ei müü, siis NATO-sse meid ei võeta, ometi tänu Savisaare ja Villu Reiljani ettevõtmine jätid meie riigi strateegilised varad

müümata ja ka NATO kaitsva vihmavarju all oleme. Naabreid ei saa valida, nendega on mõistlik võimalikult heanaaberlikult läbi saada [---] Savisaar oli üks neljast IME algatajast, Rahvarinde ja Kodukaitse looja; ta oli üks võtmetegelasi Eesti taasiseseisvumisel ja kaitsel intrite mässi vastu Toompeal; ta oli Eesti valitsusjuht, kui meie riik sai taasiseseisvuse ja ka Jeltsini-Venemaa poolt tunnustatud – 20. augustil tähistame selle suursündmuse 20. juubelit; koos Reiljani Rahvaliiduga korjasid tuhanded allkirju ja päästsid Eesti elektriamaid, mida T. H. Ilvese eestvedamisel üritati petistele maha müüa [---]. Savisaar suutis Laari eestvedamisel ärikatele maha parseldatud Eesti Raudteed Eesti riigile tagasi osta – kui ta seda ei teinuks, olnuks tänaseks kindla peale meie elektriamaid ja raudtee Venemaa omandis. [---]

Uskumisest ja koorimisest

Kui bussipeatusse ilmus rasvaste tähtedega plakat „Kas Sinu pensionifond usub Eestisse?“, tekkis mul kui kõnetatult kohe vastuküsimus: „Kas mina usun oma pensionifondisse?“ Eestisse usume küll, aga kas ka pensioni saamise ajaks on neid toredaid panku oma lahkete pensionifondidega enam olemas – see on juba hoopistükkis iseküsimus. Mõni teab väga ammuseid või mitte nii väga ammuaegseid kurbi lugusid, kuidas Eestis pangad koos kõigega lakkasid olemast. Äsja võis näiteks lugeda, et Krediidipanga aktiivest kuulub 34% mingile Moskva pangale. Annaks jumal, et asi hästi läheks!

Igatahes pensionifondi uisapäisa vahetamisega võib kasulootja haledalt vahele jääda ja hoopis kahju saada. Paljusid noori teevad pankadevahelises võistluses teise pensionisamba ümber murelikuks niigi väikesed palgad, millele lisandub veel kohustus nüüdseks pankasid. Nii et – pensionifondid ongi üldiselt ikka üks uskumise asi, peaaegu et usuasi. Aga siit pole enam kaugel ka usupimeus – inimeuse usub kõike, mida talle lubatakse. Et teiste, mitte aga enda vigadest õppida, tuleb igasuguste lepingute, sealhulgas ka pensioniga seotute sõlmimisel erilise hoolega

lugeda ikka ka seda, mis peene kirjaga trükitud. Sest leplikke kooritakse nõnda, et nad sellest isegi aru ei saa enne kui on päris paljad.

Meel läks kurvaks, kui jälle võis ajalehest lugeda, et Eestis tegutsevad pangad, mis välismaalastele maha müüdud (ei tasu ju pisikesel Eestil pangapidamisega vaevala! eestimaalaste rahasummade keerutamise eest koorivad klientidelt igasuguseid teenustasusid ja teenivad muidu suurt kasumit, aga Eesti Vabariik ei saa dividendidest sentigi. E24.ee kirjutab, et Swedbank Eesti (see endine Hansapank) maksab emapangale Rootsis 243 miljonit eurot dividende, aga kuna sellelt summalt olevat maksud juba

Paljudel tuleb ikka veel südamepõhjast salaohu: „Me ei unusta Sind, Eesti kroom!“ Foto internetist

Lätis ja Leedes tasutud, ei laeku Eesti riigikassasse tulumaksu.

Huvitav, kas Eestis tegutsevate pankade personal on ikka veel Eesti maksumaksjad? Või on rahanduskavalpead isegi selle valmis nuputanud, kuidas ka pangarahva tulumaksud suunata teiste riikide kasuks?

Ants Kull
Tallinn

Mis teha? Kes teab lahendust?

Minusugust lihtsurelikku, kelle ainsaks maiseks mureks vaid oma nahk kuidagimoodi toores hoida, ei peaks nn poliitiline maastik absoluutselt huvitama. Lasta mõllavatel kirgedel ennast kaasa hararata on sulaselge enesetapp. „Demokraatia on suur ja tobe stihhia...“ – nii väitis erilise julguse abil „parematele jahimaadele“ deporteeritud Silver Anniko oma „Rusikate“-raamatus kellegi Harald Lagerömmme suu läbi (Eesti Raamat 1979, lk 515). Eks neid „demokraatiad“ ole olnud igat karva. Aga kõigil neil on ühine kuldaväärne omadus: mensevikele. s.t vähemusele – meie puhul „euromenševikele“ – armu ei anta. Ja niimoodi polnud ainult enamiselt Venemaal ja N. Liidus, vaid on ka tänapäevase E[uro]. Liidu rahvaste ja riike seas, kus meie Eesti peagi sammuvat viie esimese kindlas reas. Ning sellelt kursilt ei kääna teda kõrvale lumpenite, asotsiaalide, kodute, töötute – s.t laiskade, lolide, tööpõlgurite, muidusõdjate, parasitlike penskarite, riigireeturite, rahvaenlaste jt vastutustundetute *persona non grata*’de tumedad jõud... Mis teha? – laotaks siinkohal käsi isegi Lenin.

Esialgul näib nüüdisaegsetele teisisimõtlejatele ja dissidentidele „aru pähe panemiseks“ piisavat mõnest hästi läbi mõeldud ja edukalt läbi viidud „jõustruktuuride musklinäitamisest“. (Unuma hakkavad juba Voitkade lugu, Lihula aktsioon, hõrgutavalt serveeritud spiooniskandaal, tänini kirgi küttev „Pronksiöö unenägu“.) Nendest veelgi viljakamaks on osutunud oponentide ülevallamine pakku ja vedelaga massimeedia abil või „suurte poiste liivakastimängud“, kus iseenda afääre ja ämbriisseastumisi võlutakse kivideks võõrasse kapsaaeda. Ehk olgema siiski väljakutsuvalt rahumeelsed ja küsigem konkreetsetelt (vox populi, vox Dei!) oma äsjavalitud valitsejatest, mida nemad kavatsevad ette võtta.

1. Palavalt igatsetud euroraha allakäik algas juba enne, kui olime kõiki rahaühikuid näinudki. Kuidas seda peatada?
2. Mootorikütuse pidevaste kallinemisest pole mõtet rääkida. Kui minusugused oma vana Lada-romuga 4-5 korda kuus saavad poes ja tohtri man käia, on hea seegi. Aga miks peame ülejäänud 25-26 seisupäeva eest sundkindlust

tust maksma?

3. Kuidas taastada Eesti maharaiutud metsad, peatada arutu röövraie? Kas põletada Eesti metsad elektriamaades, et elektrit eksportida? Ja samal ajal läheb Eestis küttepuu ja muu puit üha kallimaks.
4. Kas on ennast taevani ülistavale õigusriigile auasi, kui röövmõrtsukas pälvis „kannatanu“ oreooli, aga 88-aastase ohvri poeg tembeldatakse jätkuvalt kahtlusarvuseks? (Isiklik kogemus!) Sest sel riigialamal pole tuhandeid, et osta endale õigustündikadilt, mida põlvede nõtkudes nimetama õiguskaitseks. Või pole sul enam lihtsalt tervist ega ole jäänud piisavalt elupäevigi, et mitmete aastate möödudes vähemalt kohtumaratoni lõpuni jõuda. Parimal juhul võiks ehk rääkida võidupärjast su haual.
5. Kas on normaalne, et tuhanded raskelthaiged peavad mitmeid kuid valude käes piineldes ootama pääsu eriarsti juurde, statsioonarstest ravist rääkimata? Ja 80-aastane üksik vananimene peab ise leidma võimaluse 60–70 km taha tohtri juurde või haiglaravile pääseda? Sellisest „tühiasjast“ nagu hambaravi ei tasu rääkida.

Perekonna mälestuskivi ühest Lääne-Harjumaa kalmuaiast: „Me lapsed nagu eksind linnud on laias ilmas laiali...“ Foto: Tiit Maksim

(Kui madalamast soost vanad ja haiged, nn penskarid jt muidusõdjad on meie riigikeelsele tõesti nii rängaks koorimaks, miks siis mitte tohterdamise ja populatamise asemel anda neile „magusat suppi“? Ehk – miks mitte seadustada eutanaasia? Kasvõi tasutaine – nagu turumajandusele oleks kohane? Et kel kõva euroraha rohkem letti laduda, telligu lahkumistunniks kohale või orkester.)

6. Kuidas tuua tagasi kümned tuhanded Eestimaa pojad ja tütre, meie rahva kuldsemad käed ja helgemad pead, kes nn

heaoluriikide läätseleeme eest sealset heaolu veel paremaks arendavad?

7. Kuidas leida rahuldust pakkuvat ja normaalset äraelamist võimaldavat tööd tuhandetele töötutele?

8. Kuidas anda kodu kodutele ja elumõtte tagasi neile, kes selle kaotanud?

9. Venelastelt nõuame riigikeele, s.t eesti keele oskamist. Kui senimoodi edasi läheb, siis varsti pole eesti keelega meil endilgi Maarjamaal midagi peale hakata. Eks meie rahval ole igal ajal olnud oma eliit ja sellel – omaaegsetel kadaka-

sakstel ja pajuvenelastel, nüüdisajal võsainglastel – omad keeled ja kombed. Kuid miks me ei nõua riigikeeleoskust võõrsilt pärit investoritelt, töondajatelt (mõni ütleb: orjapidajatelt) jne?

10. Kuidas ohjeldada meie rahva hulgas vohavat ahnuse ja kadeduse vähktõbe? Oleme teisele kadedad selle üle, mis tal on: „Sul, kuradil, oma majaosmik, autolugu ja eitpole ka su juurest veel jalga lasknud!“ Aga mõni on kade sellele, mida teisel pole: „Mul on tripper, aga sul, kuradil, ei ole! Sul peaks vähemalt aids olema!“

11. Kuidas väärtustada ning taas ausse tõsta aastasadu ja -tuhandeid Kalevite kange rahva edasikestmist taganud pere- ja abielutradiitsioonid?

12. Kes võtaks südameasjaks kogu selle põhjuste väljaselgitamise ja asuks neid kõrvaldama? Ehk siis osutuks võimalikuks sõndida meid kõiki hävitavate tagajärgede vastu? Ütu vabadus- ja/või kodusõda või klassisõda lõkkele puhumata, ilma välisinvestorite ja -interventide „vennaliku abita“.

Mart Konts
valija Hiiu maalt

Tõe ja õiguse erisus

Oli kord aeg, kus otsustasin olla kõiges ja kõigiga piiritult aus. Rääkisin sõpradele oma mõtetest ja tunnetest, kuid panin hämmastusega tähele, et nad kokkusid ära ja hakkasid minust eemale hoidma. See oli otsekui kaitserefleks, sest oma hinge avamine polnud tavaks, eriti tol nõuka-ajal. Olin tekitanud iseenda ja oma tuttavate vahele avameelsuse kuristiku. Juba ligi kahe kuuga „võitsin“ endale hea hulga vaenlasi. Olin oma aususega endale augu kaevanud.

RAIVO J. RAAVE

Siis otsustasin radikaalselt muuta ja hakkasin rääkima seda, mida nad minu meelest kuulda tahtsid. Mõtlesin välja igasuguseid komplimente jne. See oli päris lõbus. Olukord paranes otsekohe. Dissonants tekkis siis, kui tunnistasin, et tegin väikese eksperimendi. „Mäng? Spiel?“ kostis sõbralikult. „Seinalegi selge! Aga parem ära meiega spiili.“ Ometi ei tahtnud ma aususest nii kergesti loobuda. Mõtlesin siis, et räägin küll tõtt, aga mitte kogu tõtt, ja otsin igas inimeses midagi, mida siiralt tunnustada. Ühe tuttava puhul ei leidnud küll muud kui tema ilusad hambad. Kiitsin siis neid.

Moraalne relativism

Kui Vargamäe Andres hakkas Oru Pearu riugaste peale tõe ja õiguse eest võitlema, siis läks ta kurjaks kätte. Naised-lapsed said oma jao. Andres läks õiguse eest võideldes välja isegi kelmusele: viis Pearu hobuse oma rukkisse, et naabrile „ära teha“. Õiguse eest võitlemine viib inimese tavaliselt armastusest välja, vabast isegi tõe ja õigusest. Igatahes tuli Tammsaarel välja, et tõe ja õiguse pole päris samad asjad. Nüüdismaailmas kehtib moraalne relativism, mis tähendab, et eetikaküsimustes pole üht ja ainuõiget seisukohta. Kultuurid, tavad ja kombad võivad erineda. Eetika on palju, kriteeriume vähe. Suur Kohtumõistja on, Nietzsche diagnoosi järgi, surnud. Ja kui ka pole, siis Jumalaga ühiskond

enam ei arvesta. Universaalne moraalkäsitlus toetus ikka mingile käsukoodeksile, mis oli saadud ilmutusliku teadmise kaudu.

Eetikat on üritatud rajada ka inimloomusele, nt vooruste eetikat, kuid inimloomuses puudub hea ja kurja tundmise normatiivsus – see tuleks kusa-gilt sisse tuua. Eetikat on püütud rajada ka mõistusele – nagu Kanti formalism või Milli utilitarism või Locke'i õiguste eetika. Eetika võib rajaneda ka südamedunustusele. Kuid siin jääme taas häтта: kuid paadunud, puhast ja musta südamedunustust kindlaks teha? Ja lõpuks võib rääkida ka loomingulisest eetikast.

Lugupidamine ja lugupidamatus

Kui moraal on väline, siis eetika on pigem sisemine. Sest saab ju olla ka võlts moraal. Selle näiteks „kommunismiehitaja moraalkoodeks“. Aga ei saa olla vale eetikast. Saab olla eetilist vale suhtumise. Moraal peaks kirjeldama tingimusi, mille järgi inimesed kas hoolivad või ei hooli üksteisest.

Tõe ja vale paradoksaalsusest räägib Albert Camus: „Mõnede inimestega rajame suhted tõe. Teistega vaele. Need suhted pole vähem kindlad.“ Ekstaole. Õigupoolest polegi moraalses relativismis iseenesest midagi halba, sest see on personaalne – isiklik ja usaldab inimest. Üks kriteerium moraalses relativismis siiski on, ja see rajaneb sellele, et teatud nähtused äratavad lugupidamist ja teatud ei ärata. Lugupidamine on tunnustus sotsiaalse suhtluse jätkamiseks. Avalik vale lugupidamist ei ärata.

Sotsiaalne vale kui kohustus

„Moraalsest vaatekohast on valetamine igal juhul taunitav, isegi kui see võib aidata kaasa mõne hea eesmärgi saavu-

tamisele,“ ütles Tartu Ülikooli eetikakeskuse juhataja professor Margit Sutrop. Ja tal on õigus. Ometi kiidab ühiskond heaks reklaami, mis on sageli pooltõe, ja suhtekorralduse, mis ainult ilustatud tõe saabki olla.

Eks valede maailm algab juba jõuluvanade ja päkapikkudega. Tõsised asjad on arstide valed patsientidele, abikaasade valed kodurahu huvides, vanemate valed lastele laste heaolu nimel jne. Kas me ei näe seda valet hoopis kui moraalse kohustust? Valet õigustatakse siin ja praeg-maatiliselt ja tõe peetakse ohtlikuks. Seega on ühiskondlik vale vahest vajalik? Üks mu kolleeg küll kinnitab, et temal ei ole sotsiaalset valet kunagi vaja olnud.

Palju valet on teaduses. Tänapäeval peetakse teaduslikuks teooriat, mis on falsifitseeritav ehk siis ümberlütatav. Palju valet leidub ajaloo. Sõjaajalood ei saa kuidagi valet läbi. Bismarck on öelnud, et kõige rohkem valetatakse pärast jahiretke ja sõjaajal. Kui vale saab sotsiaalseks sümboliks – informatsioonilise enesemääramise müüdiks –, siis peetakse valet heaks.

Palju valet on kuhjunud religioonidesse – kasvõi erinevate tõlgenduste ja piiratud arusaamadade näol. Variserlikkus pole ühiskonnas haruldus. Matustel kuuleb vahest enamgi valesid kui kohtus.

Traditsiooniliselt eristatakse kolme valet: pahatahtlik (*mailicious*), naljatlev (*jocous*) ja õiglane (*officious*). Viimase näiteks võiks tuua kiriku-õpetaja, kes peitis Kaitseväe kohaliku juhi altari alla ja valetas hävituspatjalonlastele, et ta ei tea tollest mehest midagi jms. Patuks loetakse kõiki valesid, aga „õiglane vale“ on kergem patt. Kadunud Uku Masing rääkis tööotsimise kohta niisuguse loo. Inimesed olid kuulnud, et Tõde on midagi väga ilusat ja suurepäraselt, aga keegi polnud Tõde näinud. Siis saatis üks valitseja rüütlid välja tõe otsima. Otsiti seitsme mää ja mere tagant, aga keegi Tõde ei leidnud. Üks uhke ritter aga sattus juhtumisi Tõdele peale. Aga Tõde polnud kaugeltki nii kaunis kui oli räägitud. Otse vastupidi: Tõde oli paatunud juustega kort-

sus näoga vanamoor. „Mis ma räägin sinust maailmas?“ küsis rüütel. „Valet!“ kostis Tõde.

Vahendid ja eesmärgid

Minu meelest on üks eetika üles-andeid vahendite ja eesmärkide vahelise vastuolu ületamine. Vahendist saab eesmärk nagu seemnest taim. Umbrohtu külvates roose ei kasva. Näiteks võim on olemuselt vahend rahva ja riigi heaolu saavutamiseks, aga võim võib muutuda ka eesmärgiks omaette. Tegelikult iga väärtus, mis saab iidoliks, muutub valeks. Sest tõe ja õiguse või ka usu ja armastuse fanaatik võib sellesama tõe ja õiguse, usu ja armastuse nimel igasugu õudusi teha, ja seda ongi tehtud.

Tunnistagem, et panuseid nüüdisühiskonna funktsioonidesse ei saa kontrollida ainult moraali kaudu. Keerulisel ühiskonnal on palju erinevaid ootusi ja taotlusi, nii et ta ei saa neid kõiki võimaldada ainult moraali reeglite kasutades. Tõe ja vale probleem pole lahendatav moraalse pedantsusega. Tõe ja vale probleem on olemuslik. Kõiki ühiskonnasid ei saa vaadelda lugupidamise omandamise või kaotamise abil, hea ja halva, õige ja väärana, isegi mitte tõe ja õiguse skaalal. Seda enam, et ilmselt pole tõe ja õiguse alati üks ja seesama, vaid nad võivad üsnagi erineda.

Inimene on juba kord selline, et tõe peab tal kuskil piirväärtusena siiski olemas olema. Arvamus, et pole olemas inimkäitumist juhtivat absoluutset TÕDE, on üks meie aja pahedest. Kuid absoluutset tõe ei ole dogmade, reeglites ja õpetustes – need võivad vaid viidata Tõdele.

Kristus on öelnud: „Mina olen tee, tõe ja elu.“ Kristlikud müstikud on seda nimetanud sisemiseks Kristuseks. Oma sisemise mõõtmega ühenduses olemine on loomulik olek, mitte mingi saavutus. Siis peegeldavad kõik su teod ja suhted seda kogu eluga üheks olemist, mis ongi armastus. Seadused, korraldused ja reeglid on vajalikud neile, kes on ära lõigatud oma sisemisest TÕEST. Nii et kui armastus ei toimi – siis tuleb paraku käsk tagasi. Ja siis tuleb teda täita.

TALLINNA TV

1. - 7. august

ESMASPÄEV, 01.08.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr 5 - 6. saade*
19:15 TeTeVeke: multifilm
19:30 Hingelt tugevad 2*
20:00 Tallinna Päev 2008*
20:30 TÄNA. Pealinnu uudised
20:50 REC*
21:20 Kirelõõm (Canone Inverso, Itaalia, 2000)
23:05 KAVA
23:10 Hingelt tugevad 2*
23:40 Tallinna Päev 2008*
00:10 TÄNA*
00:30 REC*
01:00 Kirelõõm (Canone Inverso, Itaalia, 2000)*
InfoTV

TEISIPÄEV, 02.08.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr 7. saade*
19:10 Vaba Mõtte Klubi 6/8*
20:10 Luubi all. Tarbijakaitse saade*
20:30 TÄNA. Pealinnu uudised
20:50 KodanikuTV. Südamele ära*
21:20 Osama (Afganistan, 2003)
22:45 KAVA
22:50 Vaba Mõtte Klubi 6/8*
23:50 Luubi all. Tarbijakaitse saade*
00:10 TÄNA*
00:30 KodanikuTV. Südamele ära*
01:00 Osama (Afganistan, 2003)*
InfoTV

KOLMAPÄEV, 03.08.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr 8. saade*
19:05 TeTeVeke: multifilm
19:15 Koos parima sõbraga*
19:30 Tähtede laul 1. osa
20:00 Kultuuritehas*
20:30 TÄNA. Pealinnu uudised
21:00 Garaažist välja*
21:30 Estica. Vapid ja lipud
22:00 Boynton Beachi Raske Kaotuse Klubi (The Boynton Beach Bereavement Club, USA 2005)
23:50 KAVA
23:55 Koos parima sõbraga*
00:10 Kultuuritehas*
00:40 TÄNA*
01:10 Estica. Vapid ja lipud*
01:40 Boynton Beachi Raske Kaotuse klubi *
InfoTV

NELJAPÄEV, 04.08.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Laste teatrifestival KRÖF 2011, "Rapuntsel"!
19:15 TeTeVeke: multifilm
19:30 REC*
20:00 KodanikuTV. Südamele ära*
20:30 TÄNA. Pealinnu uudised
20:50 Dokumentaalfilm. Jaan Klõseiko*
21:20 Varjude mets (Bosque De Sombras, Suurbritannia 2006)
22:55 KAVA
23:00 REC*
23:30 KodanikuTV. Südamele ära*
00:00 TÄNA*
00:20 Dokumentaalfilm. Jaan Klõseiko*
00:50 Varjude mets (Bosque De Sombras, Suurbritannia 2006)*
InfoTV

REEDE, 05.08.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Laste teatrifestival KRÖF 2011, "Kaasaegne Punamütsike"
19:15 TeTeVeke: multifilm
19:20 Kuum ja terav*
20:00 Kultuurimeeter*
20:30 TÄNA. Pealinnu uudised
20:50 Terve tervis*
21:05 Kontsert. Kadri Voorand Kõltsu mõisas (Truands, Prantsusmaa 2007)
23:20 KAVA
23:25 Kuum ja terav*
00:05 Kultuurimeeter*
00:35 TÄNA*
00:55 Kontsert. Kadri Voorand Kõltsu mõisas*
01:25 Maffia vennad (Truands, Prantsusmaa 2007)*
InfoTV

LAUPÄEV, 06.08.

09:25 KAVA
09:30 TeTeVeke: Vurr 5 - 8. saade*
10:00 Hommikukohv*
10:30 Kultuuritehas*
11:00 Estica. Vapid ja lipud*
11:30 All orus (Down in the Valley, USA, 2005)
InfoTV
18:55 KAVA
19:00 Sõprus 65. Juubelikontsert, 1. osa*
20:00 Hingelt tugevad 2*
20:30 TÄNA. Pealinnu uudised
20:45 Kultuurimeeter*
21:15 All orus (Down in the Valley, USA, 2005)*
23:15 KAVA
23:20 Sõprus 65. Juubelikontsert, 1. osa*
00:20 TÄNA*
00:35 All orus (Down in the Valley, USA, 2005)*
InfoTV

PÜHAPÄEV, 07.08.

09:25 KAVA
09:30 TeTeVeke: Laste teatrifestival KRÖF 2011, "Rapuntsel"!
09:45 TeTeVeke: Laste teatrifestival KRÖF 2011, "Kaasaegne Punamütsike"!
10:00 Terve tervis*
10:30 Hommikukohv*
11:00 Koos parima sõbraga*
11:15 Inimene inimesele (Man to Man, Prantsusmaa, Lõuna - Aafrika, Suurbritannia, 2005)*
13:15 InfoTV
18:55 KAVA
19:00 Linnaruum, 2*
19:30 Vaba Mõtte Klubi 6/8*
20:30 TÄNA. Pealinnu uudised
20:45 Nagu merelaine. Silvi Vrait*
21:40 Inimene inimesele (Man to Man, Prantsusmaa, Lõuna - Aafrika, Suurbritannia, 2005)*
23:40 KAVA
23:45 Linnaruum, 2*
00:15 Vaba Mõtte Klubi 6/8*
01:15 TÄNA*
01:30 Inimene inimesele (Man to Man, Prantsusmaa, Lõuna - Aafrika, Suurbritannia, 2005)*
InfoTV

Eesti jääb Ansipi juhtimisel majanduslikku isolatsiooni

Praegu Isamaa ja Res Publica Liidus ning Keskerakonnas toimuv on täiesti loomulik sisedemokraatia. Tegelik suur probleem on peaministri tegevus Eesti sotsiaal-majanduslike probleemide lahendamisel, mille tagajärjel meie riik stagneerub.

Ansipi valitsuse juhtimise tulemusena hakkab ühiskonnas tekkima vajadus uue ärkamisaja järele. See liikumine võib alguse saada kohaliku omavalituse tasandilt. Keskvallituse ja kohaliku omavalituse praegused suhted on Eesti ajaloo halvimald. Lahendus suurele probleemile on ka olemas. Andrus Ansipi asemele tuleb valida Reformierakonna esimeheks Kristen Michal või Jaanus Tamkivi. Endine Kuressaare linnapea Tamkivi soovitas ka Keskerakonnale juhivahetust, mis annab märku, et ta on valmis suurteks muutusteks Eesti ühiskonnaelu korraldamisel. Siinkirjutaja arvates viib Ansip järjest suurema osa Eesti rahvast üha kiiremini majanduslikku isolatsiooni, kuna valitsus on viimastel aastatel kehtestatud mitmete maksutõusudega käivi-

tanud galopeeriva hinnatõusu, rõõvides eestlaste rahakotist üha suuremaid tükke. Samuti maksab meie riik Eesti niigi napist riigieelarvest üha suuremaid andameid välisriikide toetuseks. Ansipi majanduspoliitika on sundinud Eesti rahvast tööalasele väljarändele, Eestisse jäänutele on saanud aga osaks üha suurenev vaesumine või tööalane ebakindlus. See tähendab, et suur osa rahvast on juba sisuliselt majanduslikku isolatsioon. Kui Ansip jätkab, siis hilissügüsil jääb Reformierakond sügavasse opositsiooni, mis tähendab poliitilist isolatsiooni vähemalt 2015. aastani ja mida tuleks võtta kui õiglast karistust Eesti riigi ebarahuldava juhtimise eest. Nüüd on Reformierakonna valik, kas nende partei jaoks on olulisem stagnatsiooni süvendamine Eestis või riigi ja rahva sisuline tulevik.

JAANUS KARILAID

Haapsalu linnavolikogu esimees, Läänemaa omavalitsusliidu aseesimees

Õnnitleme juubilari!

Keskerakonna kauaaegne liige AGNES TOIMLA saab 1. augustil 80-aastaseks.

